

27/10/2009

Opinió | 00:15 h.

27/10/2009

Amb criteri

QUAN CAIGUI LA SAGRADA FAMÍLIA

"L'esperit dictatorial i amarat d'autoodi del PSC li impedeix fer cas a l'amenaça d'esfondrament"

Victor Alexandre

Quan caigui la Sagrada família, tothom se'n rentarà les mans. Quan caigui la Sagrada Família, els mitjans de comunicació en parlaran amb sornegueria. Quan caigui la Sagrada Família, molts espanyols sentiran una inconfessada alegria. Quan caigui la Sagrada Família, Catalunya serà la riota del món. Tant de bo que això no passi, naturalment, però no es pot negar que s'estan fent esforços titànics per aconseguir-ho. Els fan el ministeri espanyol de Foment, la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona, imposant el pas del TGV a 75 centímetres del temple, i els fan els tècnics responsables del traçat i l'empresa encarregada d'executar-lo. I ara, per acabar-ho d'adobar, s'ha descobert que, a més del disbarat que suposa aquest projecte, l'empresa Adif ha decidit incomplir fins i tot les previsions de l'estudi informatiu. Segons aquest estudi, els pilons havien d'estar a una distància d'1,95 metres de la façana de la Glòria, la del carrer Mallorca, però Adif els està situant a només 1,12 metres. Per altra banda, els arquitectes del temple han denunciat que la protecció d'acer que havia de tenir cada piló per impedir l'espargiment del formigó al subsòl només s'aplica en un terç de cada piló.

Els catalans hauríem de prendre consciència de l'atemptat gegantí que el Partit Socialista, en connivència amb ICV, està portant a terme contra aquest patrimoni de la humanitat que és la Sagrada Família. I és que l'amenaça d'esfondrament del temple no prové únicament de la matusseria pròpia de república bananera amb què s'estan executant les obres, sinó del projecte mateix, ja que, com han denunciat Jordi Bonet, arquitecte responsable de les obres de la Sagrada Família, així com l'estudi elaborat per Oriol Riba, catedràtic emèrit de Geologia de la Universitat de Barcelona i especialista en el subsòl i en el freàtic de la ciutat, Carles Buxadé i Josep Gómez Serrano, catedràtics d'estructures, i l'enginyer Antoni Gens, l'anomenada "pantalla de protecció" no és res més que "un amortidor de deformacions sense estabilitat pròpia". Per altra banda, es preveu que el túnel quedi a menys d'un metre i mig per sota dels fonaments de la Sagrada Família. Cosa que equival a deixar aquests fonaments enlaire, gairebé com si volessin. Però el perill encara és més gran si té en compte que per sota del temple hi passen dos torrents i que, com denuncia l'estudi esmentat, "una intervenció ràpida i agressiva en el subsòl –com la que s'exerciria durant els 28 mesos de construcció del túnel- podria generar conseqüències definitives".

El Partit Socialista, però, no en fa cas. L'esperit dictatorial i amarat d'autoodi amb què aquest partit governa Catalunya li ho impedeix. Per això li rellisquen els estudis, les al·legacions, les denúncies i l'oposició d'un centenar de catedràtics i professors d'arquitectura i enginyeria d'universitats d'arreu del món contra la barbaritat que està cometent, i per això també es mostra indiferent davant l'estudi que adverteix del perill que "el buit provocat per la galeria accentuï la pressió exercida pels campanars, fet que podria moure les arenes sobre les quals s'aguanten i produir conseqüències ruïnoses", ja que "qualsevol cosa que passés a l'interior del

túnel podria comportar ruptures, arrossegar l'aigua, causar un moviment de sorres i esfondrar l'estructura del temple”.

I per què el Partit Socialista continua endavant amb aquest traçat, en lloc d'optar pel traçat del litoral o pel corredor del Vallès? Doncs perquè fer passar el TGV per sota de la Sagrada Família no és una decisió tècnica, és una decisió que respon a interessos polítics i econòmics. Això significa que només nosaltres podem aturar aquesta barbaritat. Nosaltres... i algun partit polític que, a més de dir que defensa els interessos nacionals de Catalunya, tingui ganes de demostrar-ho.